

Update Noodfonds SkS/HT September 2016

Toen SkS-bestuursleden Bertie Schonk en Hilde Noë half maart hun bezoek aan Nepal afronden, waren ze blij en hoopvol: het Noodfonds stond goed op de rails. De dorpen van de kinderen waren bezocht en er was uitgebreid gepraat met de bevolking. Dit had geresulteerd in een 'wensenlijstje' voor herbouw en herstel van zestien community-gerelateerde objecten: een gezondheidscentrum, scholen, waterprojecten, een gemeenschapshuis, elektriciteitsvoorziening. Uit die lange lijst werden zes projecten geselecteerd en wel zo, dat er voor elke etnische groep een wens in vervulling kan gaan. Er werd een manager aangesteld die het hele proces in goede banen zou kunnen leiden, Himal Ghimire. Het zag ernaar uit dat de uitgekozen projecten nu gauw konden worden gerealiseerd.

Maar .... we hadden met zijn allen de vooral administratieve rompslomp onderschat. De eerder gevoerde gesprekken met lokale overheden bleken nog geen garantie voor het krijgen van een *permit*, laat staan voor een snelle start van de herbouw. En blijkbaar zijn we niet de enigen met dit probleem. Elke NGO in Nepal die wil helpen met de herbouw worstelt ermee: de fondsen zijn er, maar de overheid maakt de besteding daarvan wel erg moeilijk. Deze vaststelling kwam herhaaldelijk in het nieuws. Op de Nepal-dag van 24 april j.l. in Delft kreeg de Nepalese ambassadeur het dan ook onverbloemd te horen.

Geduld, geduld en nog eens geduld

Eind april kregen we het eerste verslag van Himal, de manager. Hij had een goed actieplan gemaakt. Bij de uitvoering daarvan bleek hij echter, ondanks de eerdere voorbereidingen, 60% van zijn tijd kwijt te zijn aan het coördineren van de verschillende bevolkingsgroepen en het opsporen van de benodigde formulieren, waarna vaak nog meer formulieren nodig bleken, of toestemming van een hoge functionaris op een of ander ministerie. Maar hij hield de moed erin en sprak over *challenges*, uitdagingen die hij als volgt samenvatte:

- Het beleid en de richtlijnen van de regering zijn vaak niet helder en sommige regels spreken elkaar tegen.
- De ambtenaren weten daardoor niet welke beleidslijn ze moeten volgen of welke voorzieningen ze kunnen toestaan. Er ontstaan daardoor verschillen in interpretatie van de richtlijnen. De *mood* van deze heren blijkt bovendien nogal eens te wisselen.
- Op die manier kost het veel tijd om de uiteindelijke toestemming te krijgen waardoor de daadwerkelijke uitvoering onder (tijds)druk komt te staan. En zonder toestemming geen herbouw.

Ga er maar aan staan!

De gezondheidspost in Khalte en water voor Kushewor

Een goede en tegelijk schrijnende illustratie van het bovenstaande zien we bij de gang van zaken rond het gezondheidscentrum in Khalte, district Dhading. Dit project stond bovenaan de lijst. Van het oude centrum staan na de aardbeving nog stukken muur overeind en iets van het dak. Het gebouw is totaal onbruikbaar geworden en niet te repareren. Een tent van Unicef dient als tijdelijk onderkomen. Deze post bedient duizenden mensen uit kleine dorpen en gehuchten in de regio rond Khalte en kan het verschil maken tussen leven en dood. Geen wonder dat de herbouw ervan de grootste wens van de bevolking was. Het districtshoofd was het daar helemaal mee eens. *Depermit* zou geen probleem zijn. Totdat bleek dat voor een *health care centre* het ministerie het laatste woord had. En het ministerie eiste dat het nieuwe centrum ongeveer drie keer zo groot zou worden als het oude. Op de bestaande grond was daar alleen geen plaats voor; de oppervlakte was gewoonweg te klein. Er werd een nieuw lapje grond gevonden, wat nog niet zo eenvoudig was op de steile helling waar het dorp tegenaan is gebouwd. Volgend probleem: de hoge eisen gesteld aan het grote nieuwe gebouw dreven de kostprijs van de herbouw omhoog. En dan spreken we nog niet eens over de inrichting van het centrum, want ook die moest ineens helemaal anders. De NRS 2,7 miljoen van de eerste schatting werden al gauw 7 miljoen. Daarmee werd de herbouw onbetaalbaar, ten minste wanneer we ook nog herbouwprojecten willen

realiseren in de andere districten.

Nog even leefde een nieuw voorstel: waarom geen prefab-gebouw? Maar ook dat plan ging ten onder aan regels.

Wat nu? Na grondig overleg stelde het *Steering Committee* voor om de herbouw van het gezondheidscentrum voorlopig te parkeren en eerst de nauwkeurige berekening van de andere projecten af te wachten. Bij de voorlopige financiële planning is rekening gehouden met calamiteiten. Mochten we geld overhouden, dan zullen we ons er sterk voor maken dat het gezondheidscentrum er alsnog komt, eventueel met steun van een andere NGO. Hier in Nederland stemden we in met dit voorstel.

In het dorp Kushewor in het district Sindhuli was een watertank gepland bij een andere bron (de oude was verdwenen door aardverschuivingen tijdens de aardbeving) van waaruit het water naar het dorp zou worden geleid. De nieuwe bron ligt echter op de grens tussen twee dorpen. De meningsverschillen over het hoe en het wat tussen de twee betrokken bevolkingsgroepen liepen dermate hoog op, dat we hebben moeten afzien van het installeren van de watertank.

Gelukkig hebben we een *longlist* waarmee de *shortlist* kan worden aangevuld.

En verder ...

was er zeker niet alleen ellende.

Na het veroveren van de *permits* wachtte Himal een volgende taak: een goede ingenieur zoeken die de precieze kosten van elk project in kaart moest brengen en de feitelijke herbouw controleren. Elk project wordt namelijk tot op de roepie nauwkeurig begroot.

Ondertussen is de uitkomst van die gedetailleerde begroting voor drie projecten bekend: het schoolgebouw in Barbare, district Dolakha, valt een derde duurder uit. Het gemeenschapshuis in Sisakhani, district Kavre, is een vijfde goedkoper en het nu toegevoegde project, de *Peltic Set Hydro Electricity* in Bhimkhori, district Kavre, is eveneens een vijfde goedkoper dan aanvankelijk werd ingeschat. Een dezer dagen verwachten we de kostenplaatjes van de andere projecten. We kijken er echt naar uit. Want dan weten we niet alleen waar we staan met ons budget, maar vooral worden dan de materialen aangeschaft en de werklui verzameld en kunnen we, eindelijk, echt met de herbouw starten. We zetten werkelijk alles op alles om dit samen met de mensen in Nepal voor elkaar te krijgen.

**De verwachting is nu dat men direct na de festiviteiten van Dashain en Tihar aan de slag kan,
dat is begin november!**